

799 gratia duo quedam commemorantur, ut singula ad singula referantur. Secundum
Oct.
Ioh. 10, 30. formam Dei de se ipso dixit: 'Ego et pater unum sumus', secundum formam servi:
ib. 14, 28. 'Pater maior me est'. Homines autem minus intellegentes quid pro quid dicatur, ea
 quae^a propter formam servi dicta sunt, volunt transferre ad formam Dei; et rursus
 ea, quae^a dicta sunt, ut ad se invicem persone referantur, volunt nomina esse naturae
 atque substantiae, et faciunt errorem in fide. Sic autem Dei filio coniuncta est humana
 natura, ut ex duabus substantiis fieret una persona. Solus igitur^b homo pertulit
 crucem, sed propter unitatem personae et Deus dicitur pertulisse. Hinc est, quod
1. Cor. 2, 8. scribitur: 'Si enim cognovissent, numquam dominum gloriae crucifixissent'. Filium
 ergo Dei crucifixum fatemur, non ex virtute divinitatis, sed ex infirmitate^c humanitatis; 10
 non ex suae naturae permansione, sed ex nostra susceptione.
Eccli. 36, 14. Nam et propheta dicit: 'Miserere, Domine, plebi tuae, super quam invocatum est
 nomen tuum et Israel quem coaequasti primogenito tuo'. Aequalitas¹ ista non est in
 divinitate, sed in sola humanitate et in carnis adoptione, quam accepit de virgine, ipse
 unus idemque Deus et homo in duabus naturis et una persona salva divinitate exitium 15
Ioh. 10, 18. sustulit mortis. Ipse secundum deitatem suam dicit: 'Potestatem habeo ponendi animam,
Luc. 23, 46. et potestatem habeo iterum sumendi eam'. Ipse secundum humanitatem dicit: 'Pater mi,
 in manus tuas commendo spiritum meum'. Ipse Deus Dei filius secundum humanitatem dicit:
Matth. 27, 46. 'Deus, Deus meus, quare me dereliquisti?' 'Et transeat a me calix iste, non sicut ego volo,
ib. 26, 39. sed sicut tu vis.' De ipso Dei filio vox patris de caelo discipulis illapsa est dicens: 'Hic 20
ib. 17, 5. est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui, ipsum audite'. De ipso iterum vox
Isai. 42, 1. patris: 'Ecce intelleget servus meus', etc. Et iterum: 'Ecce servus meus, suscipiam eum;
 electus meus, complacuit sibi in illo anima mea. Dedi spiritum meum super eum', illum
ib. 11, 2. 3. videlicet septiformem gratia plenum, de quo propheta dicit: 'Spiritus sapientiae et vir-
 tutis, spiritum consilii et fortitudinis, spiritum scientiae et pietatis. Et replevit eum spiritus 25
 timoris Domini'. Ecce Deus pater complacet in filio, complacet in servo, et displicere
Ps. 67, 19. poterit in adoptivo? De ipso Dei filio psalmista dicit: 'Ascendit in altum, captivam
 duxit captivitatem'. Ecce captivus dicitur esse et quare non dicatur carne adoptivus?
ib. 2, 8. 9. Ad ipsum Dei filium vox patris dicit: 'Pete a me et dabo tibi gentes, hereditatem
 tuam; et possessionem tuam, terminos terrae. Reges eos in virga ferrea et tanquam 30
Isai. 45, 23. vas figuli confringes eos'. Et de ipso vox patris dicit²: 'Ecce ego ante te ibo et
 gloriosos terrae humiliabo'. Et iterum: 'Ecce ego ante te ambulabo et montes planos
 faciam et seras ferreas confringam et dabo tibi thesauros occultos, ut scias, quoniam
 dominus Deus tuus ego sum'. Ecce cui dicit pater: Deus tuus ego sum, non ei, id
 est verbo, qui ante secula ex patre genitus, sed illi qui in fine temporis de Maria 35
Gal. 4, 4. virgine homo factus est, dicit, de quo apostolus ait: 'Factus de muliere, factus sub
 lege, ut eos qui sub lege erant, redimeret'. Ipse Deus Dei filius secundum divinitatem,
Isai. 42, 8. in qua ipse et pater unum sunt, dicit: 'Gloriam meam alteri non dabo'. Petere et
 dare non est aequale: dare domini, petere servi³. De quo beatus Isidorus dicit⁴: 'In
Philipp. 2, 6. forma servi^d servus, in forma domini dominus servi^e. Nam et apostolus dicit: 'Qui 40
7. cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo, sed semet
 ipsum exinanivit formam servi accipiens. Humiliavit se usque ad mortem, mortem

^a) quem Pa. ^b) enim Querc. ^c) lacuna octo litterarum in Pa, ubi sequentia desunt, fine epistolae tantum in folio 7' addito. ^d) domini add. Isid. ^e) servi omnium dominus Is. pro domini — servi.

1) Hunc locum refellit Alc. Advers. Elip. lib. I c. 18 (Froben. I, 883). 2) Cf. Advers. Elip. 45
 l. II c. 3 p. 887: salebroso tramite mox in tui erroris foveam iterum corruisti arreptitioque spiritu
 duas Isaiiae prophetae sententias de Christo interpretari coepisti, quas catholici tractatores omnino de
 eo vaticinatas esse renuunt. 3) De hoc loco agit Alc. advers. Elip. l. II c. 3, ed. Frobenius p. 887.
 4) Sententiar. l. I c. 14 § 3 (Opp. ed. Arevalus VI, 148).